

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2940/2018
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Благомир Поповић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Миладин Дабетић, адвокат из ..., ради доношења решења које замењује Уговор о коришћењу стана, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 682/17 од 09.01.2018. године, на седници већа одржаној 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 682/17 од 09.01.2018. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 51/14 од 11.05.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог предлагача за прекид ванпарничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је предлог предлагача за доношење решења које замењује Уговор о закупу стана на неодређено време и то стана број ... у згради у ул. ... број ... у ..., укупне површине 44 м2. Ставом трећим изреке, обавезан је предлагач да противнику предлагача накнади трошкове поступка у износу од 306.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 682/17 од 09.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Противник предлагача је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење на основу члана 420. став 6. у вези члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија предлагача неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда из одредбе члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, мајка предлагача ВВ је на основу решења Првог општинског суда у Београду од 20.02.1968. године била носилац станарског права на предметном стану, а стан је користила са синовима ГГ и АА, овде предлагачем. Ово решење замењивало је Уговор о закупу стана на неодређено време. Коришћење предметног стана у својству носиоца станарског права наставио је ГГ, на основу решења Четвртог општинског суда у Београду од 09.07.1985. године. ГГ преминуо је 2007. године. Из потврде МУП-а, Одељења за држављанство и друге управне послове од 01.04.2016. године утврђено је да је предлагач имао пријављено пребивалиште у предметном стану у периоду од 16.05.1955. године до 05.10.1985. године, да је од 05.10.1985. године до 07.02.2008. године имао пријављено пребивалиште у ул. ... број ..., а да је 07.02.2008. године поново пријавио пребивалиште у предметном стану. Из извода из листа непокретности број ... КО ... утврђено је да је предлагач власник стана број ... на ... спрату зграде у ул. ... .. у ....

Код напред утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да нису испуњени законски услови из члана 34. Закона о становању („Службени гласник РС“, бр. 50/92 .... 99/11), који је био на снази у спорном периоду који се примењује на основу члана 157. Закона о становању и одржавању зграда („Службени гласник РС“, број 104/16), за доношење решења које замењује Уговор о закупу стана. Првостепени суд је јасно утврдио да је ранији закупца ГГ преминуо 2007. године, да предлагач у време његове смрти, као ни до 07.02.2008. године није имао пребивалиште у том стану, да није био члан породичног домаћинства, као и да предлагач има решену стамбену потребу. Другостепени суд је нашао да је на несумњиво утврђене чињенице првостепени суд правилно применио материјално право и правилно одлучио када је одбио захтев предлагача, дајући јасне и потпуне разлоге које прихвата и другостепени суд.

Одредбом члана 34. став 2. Закона о становању („Службени гласник РС“, бр. 50/92 .... 99/11), прописано је да ако после смрти закупца или његовог исељења из стана није остало ни једно лице из категорија предвиђених у ставу првом овог члана, закупца постаје лице које је престало да буде члан породичног домаћинства или лице које је био члан породичног домаћинства ранијег закупца стана, ако је наставило да користи стан и ако нема на други начин решену стамбену потребу.

По оцени Врховног касационог суда, како је наведеном законском одредбом јасно предвиђено ко може бити закупца на стану након смрти закупца, те како је неспорно утврђено да предлагач у време смрти ранијег закупца није био члан породичног домаћинства, нити је имао пребивалиште у спорном стану, а има на други начин решену стамбену потребу, то су нижестепени судови правилном применом материјалног права одбили предлог предлагача као неоснован. У конкретном случају предлагач није имао ни једно од ова два својства, те није испуњавао законске услове за доношење траженог решења.

У већем делу наводи ревизије предлагача се непосредно или посредно односе на спроведени доказни поступак и оцену доказа и упућују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Такви наводи нису посебно разматрани будући да у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољени ревизијски разлог.

- 3 -

С обзиром да се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке то је одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић